

det ikke skulde lykkes ved eet Slag at gjen- nemføre noget saadant, det tror jeg kan med Rette stilles som en Fordring fra dette Things Side, naar man kommer og kræver dette store Pengeoffer paa Universitetets Alter. Hvad Universitetets egen indre Organisation angaar, er det jo vel bekendt, at Ledelsen af Universitetets Anliggender nu er delt mellem to Forsamlinger, den akademiske Lærerforsamling og det gamle Konfistorium. Dette Sidste bestaar jo af de ældre Professorer, altsaa netop af dem, om hvilke man — ja jeg tror, at der har næsten ikke været noget Punkt, hvorom der har været saadan Enstemmighed, i alt Fald indtil en vis Grad her i Thinget — kan forudsætte, at de til en vis Grad ere slappede i deres videnskabelige Førsningssevne og videnskabelige Betydning; medens det om de andre selvfølgelig gjælder i fuldt Maal, at de have bevaret deres ungdommelige Friskhed og ere gaaede frem og vedblivende gaa frem og berige den Videnskab, de have helliget sig. Dette er ikke noget heldigt Forhold, og jeg tror ogsaa, det var et Krav, der kunde stilles op ved denne Leilighed, at Konfistoriet og den akademiske Lærerforsamling i alt Fald for de virkelige Professors Vedkommende bleve slaaede sammen, saa at der ikke fandtes to, men en Forsamling, at altsaa den akademiske Lærerforsamling blev optagen i Konfistoriet. Dette har ogsaa Betydning i en anden Henseende. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgfreds (Scharling) omtalte, at det ikke blev til Mere end 150 Kr. for hver enkelt Universitetslærer, dersom man fordelte mellem dem alle de Extra-indtægter, som haves ved Universitetet. Jeg haaber, at det Udvalg, som bliver nedsat angaaende denne Sag, vil faae nærmere Oplysninger i saa Henseende, men uden at foregribe disse Oplysninger er det dog Alle og Enhver bekendt, og det fremgaar ogsaa af Bilagene til det foreliggende Forslag, at disse Extra-indtægter fordeles ikke eller i alt Fald kun i ringe Grad mellem samtlige Universitetsprofessorer. De ere forbeholdte Konfistoriets Medlemmer og fordeles efter Konfistoriets Bestemmelse (Modsigelse af Scharling), i alt Fald gjælder dette den væsentlige Del af dem — jeg tvivler ikke om, at der findes Undtagelser, og jeg begyndte jo ogsaa strax med en betinget Reservation i saa Henseende, den Indrømmelse skal jeg gjøre det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgfreds, som siger Nei til mig; men i det Hele taget er Forholdet det, som jeg har sagt, og det fremgaar ogsaa af Anmærkningerne til Lovforslaget, at det er saaledes. Fordelingen af disse Beneficier, som baade medføre Penge-

fordel og Indflydelse, burde utvivlsomt ste i alle Tilfælde gennem den akademiske Lærerforsamling. Og jeg vil gaa et Stridt videre endnu. I Overensstemmelse med, eller i alt Fald i Analogi med forskjellige Ytringer, der ere fremkomne her, vil jeg sige, at det vilde ikke være urigtigt at opstille som Regel, at disse Beneficier kun blive tildelte de paa-gjældende Professorer for et begrændset Tidsrum ad Gangen, og at ikke Noget, som hører til den ældre Halvdel af Professorer, kunde faae Afgang til dem. En stor Del af disse Beneficier bringe netop de paa-gjældende i Forbindelse med den studerende Ungdom, med den yngre Verden, og der kan ikke være Tvivl om, at i Almindelighed taget er den yngre Halvdel af Professorerne dem, der staa den studerende Verden nærmest, eller dog nærmere end den ældre Halvdel af Professorerne; den kan i Tanke, Landsretning og Livsanskuelse bedre og fylbigere paavirke de unge Studerende og maaste ogsaa bedre bedømme dem fra det Synspunkt, fra hvilket de bør bedømmes, end de, som ere langt fjernede fra dem i Alder og Udvikling. Jeg tror ikke, at en saadan Foranstaltning vil være uhenigtsmæssig, og den vil jo bidrage til ad indirekte Veie at forbedre de yngre Professors Lønninger, medens de nu, i alt Fald aldeles overveieende, anvendes til Forbedring af visse ældre Professors Lønning. Idet jeg saaledes i meget væsentlige Punkter er uenig med den ærede Kultusminister i, hvad der kan komme under Omtale, og hvad der bør komme under Omtale og Afgjørelse ved nærværende Leilighed, er det mig en Glæde at kunne sige, at jeg i det Væsentlige er enig med ham i et Punkt, hvor maaste mange af mine Meningsfæller ikke ere det, nemlig med Hensyn til Examen-kommissioner; idet jeg i Virkeligheden har den Opfattelse, at Fordringerne om Examen-kommissioner ere væsentlig opstaaede fra dette Things Side, fra mine Meningsfællers og min egen Side, fordi vi ikke ad nogen anden Veie faae os i Stand til at gribe ind i de Forhold, som jeg nylig har omtalt, i hele denne uheldige Ordning af Studiet og Examen-væsenet ved Universitetet. Men dersom Reformer i den af mig antydede Retning finde Sted, da vil der være væsentlig mindre Marsag til at indføre Examen-kommissioner, og jeg er ingenlunde blind for, at ved Examen-kommissioner klæber der ved Siden af de relative, betingede Fortrin, som jeg nylig nævnte, og som de navnlig have under saadanne ugunstige Forhold, som de, vi nu leve under, dog mange væsentlige Mangler i Sammenligning med Examination af selve Professorerne. Jeg tror altsaa ikke, at